

MALCHINER M. PÉTER

AZ ÉLET HAT
BÁSTYÁJA

Opk'n Books

A KIINDULÓPONT

20

2006 -ban, egy meleg tavaszi péntek délután, egy nagyon kimerítő tárgyalásokkal teli nap után, a kollégámmal késve érkeztünk a prágai repülőtérre. A már ismert péntek délutáni tömeg fogadott. A biztonsági ellenőrzés idegölő és időrabló percei alatt az órát figyeltük: hamarosan beszállás, és még nem tudtuk, hol van a terminál, ahová minden valószínűség szerint rohannunk kell majd. Nyomás alatt az idő másodpercekre szűkül. Minden pillanat, amelyet nem tudsz befolyásolni, örökkévalóságnak tűnik. Végre megérkeztünk a kijelzőtáblához:

a terminál legalább tízpercnnyire van gyalog. Elkezdünk rohanni, a koffert magunk után húzva utat törni magunknak a bámészkodó, sétáló tömegben. Egyszer csak úgy éreztem, nem bírok továbbmenni – le kellett állnom, egy lépést sem tudtam megtenni. A kollégám előttem járt, hátranézett, és nem értette, mi történik. Kívülről nem látszott az az iszonyú nyomás, amit belül éreztem. Hiába akartam, nem tudtam megmozdulni... Valahogy persze elértük a gépet. Én teljesen elgyötörve ültem az ablaknál, miközben életemben először, egyre hangosabban szólt egy hang a fejemben, egyfolytában ismételve:

Miért? Miért csinálod ezt? —————

Ebben az időben kívülről nézve irigyelhető életet éltem. Gyönyörű család várt otthon: három gyerek és orvos feleségem, akivel akkor már tizenhét éve boldogan éltünk. Egy kifejezetten sikeres színészkarrier után, az életem második szakaszában, egy milliárdos médiavállalat vezérigazgatója voltam. Egyik héten New York, a másikon Sanghaj, a harmadikon pedig európai üzleti utakkal teltek a napjaim. Reggel sofőr várt a ház előtt. Gyerekkorom óta sportolok. Az életemet meghatározták a küzdősportok, a lovaglás és a jóga. Kívülről sikeres és boldog ember képe rajzolódott ki. Belül azonban épp elkezdtem lefelé száguldani egy lejtőn, ami az

önirányítás határozott elvesztésében és testi tünetekben is megmutatkozott.

Amikor a dolgok terv szerint működnek, akkor tökéletesen vagyunk. Ha elkezdenek eltérni a normálistól, a megszokottól, akkor döntenünk kell. A pilóták ezt **döntési pontnak** nevezik.

Milyen pillanatokra emlékszel az életedből? A rutinpillanatokra? Amikor minden jól ment? Vagy azokra, amikor valami történt, és az változást generált. A személyiség mindig *rendkívüli* pillanatok hatására fejlődik. Amikor felborul a megszokott rend, és egy újnak a létrehozására kell törekednünk.

Ilyenkor az a kérdés, hogy kezembe tudom-e venni ennek az irányítását, vagy hagyom, hogy az élet hozza meg a döntéseket. Ezek a „döntési pontok” általában váratlanul, felkészületlenül érnek. Többnyire meglepődünk ezeken a hirtelen felismeréseken. Leginkább a hibázást akarjuk elkerülni, ezért nem váltunk és változunk szívesen, és ezzel követjük el a legnagyobb hibát. Nem vesszük észre a külső és belső történéseket. Elveszítjük a párbeszédet az élettel.

Kétféle párbeszéd van: a külső és a belső.

A külsőnél arra kérdezzük rá, milyen módon állunk párbeszédben **MÁSOKKAL?**

A belső beszélgetésben pedig azt kell elemeznünk, mennyire állunk kapcsolatban a saját életünk hat fő területével. Ezt nevezem az

ÉLET HAT BÁSTYÁJÁNAK.

Ezeknek a bástyáknak az épségén múlik az életed teljessége, ezek nélkül nem lehetsz kiteljesedett, boldog.

Ez a könyv befektetést igényel tőled, mert az olvasása közben figyelned és értelmezned kell magadat és a környezetet ahhoz, hogy az olvasottak be is épüljenek az életedbe.

„[...] az embernek tudnia is kell, és tudnia kell, mire képes: csak így tanúsít majd karaktert, és csak akkor vihet végbe bármi tisztességes dolgot.”

SCHOPENHAUER